

זמנו של יוסליה מענה שאלה מחויבה:

● משרד הסעד המשיך להעסיק את עורך-הדין עזרא בלום, כראש לשכתו של שרהסעד, למרות שעורך-דין זה מייצג את הסבא החוטף, נחמן שטרקס.
● המפקח הכללי של משטרת-ישראל, יוסף נחמיאס, קיבל לראיון את הרב יצחק ידידיה פרנקל, מי שמינה את עצמו בורר בין ההורים לבין הסב. מצד שני דחה נחמיאס כל בקשה של פרנקל להורים, עורך-דין שלמה כהן צידון, לקבלו לראיון, בטענה שהוא אינו מטפל בענינו של יוסליה.
● אחרי שבית-הדין העליון דחה בקשה נוספת של הסבא נחמן שטרקס להשתחרר ממעצרו, נתגלתה המזימה שבנסיון הבוררות של הרב פרנקל.

★ ★ ★

"סחיטה של חוטפים"

הפרשה המוזרה של ה"בוררות" של הרב פרנקל, רבה של שכונת פלורנטיק, החלה לפני כארבעה חודשים, כאשר אדם בשם כוכב לב, פקיד משרד הסעד, שנחקר כמה פעמים על-ידי המשטרה על קשריו לאחת החוליות שבחטיפת יוסליה, הציע להוריו לפנות אל הרב פרנקל. הוא יוכל לעזור לכם למצוא את יוסליה" טען. אולם התנאי היה שההורים יפנו לרב פרנקל ללא פרקליטם, כהן-צידון. בהסכמתו של הפרקליט, פנו ההורים אל הרב, שביקש מהם לחתום על שטר בוררות, בו הם מתחייבים לקבל את הכרעתו. היתה זו מלכודת שנטמנה בכשרון רב. מינויו של הרב פרנקל כבורר יחיד, הפך את פרשת חטיפתו של יוסליה שוחמכר מעניין פלילי לסכסוך משפחתי שבין ההורים לבין הסב בענין החזקת הילד. מינוי זה היה מפקיע את סמכות בית-המשפט האזרחי להתערב בענין. על-ידי כך אפשר היה להשיג את שחרורו של הסב נחמן שטרקס ממעצרו, מבלי שביית-משפט כלשהו יוכל אחר-כך להתערב ולכלא באם לא ימצא הילד.

כהן-צידון, שהבין את המלכודת הנטמנת להורים, דאג שחתימתם על שטר הבוררות תיעשה באופן שיבליט שהם חתמו על השטר תחת אונס, מאחר שכל הסכם הנעשה תחת אונס אינו תופס. לכן הסכימו ההורים לכל מה שדרש

האם והאחות מבימות באלבוים

האם יראוהו שוב?

ביום שני השבוע, זמן קצר אחרי מהדורת החדשות של שעה שבע בערב, פתחה איטה שוחמכר את הרדיו. מן המקלט בקע קול דרמתי רחי כאב וצער, שהיגה משפט שהעביר זעזוע בחדרי: "טרוף טרף יוסף... היה רעה אכלתה... טרף טרף יוסף..."

★ ★ ★

"מאיין לי שהוא חי?"

רעיניה של איטה שוחמכר נקת הדמעות. היא קפצה את אגרופייה. שנתיים וחצי מאז נפרדה מבנה יוסליה, קיבל בו הגיעה פרשת הילד החטוף לשיאים חדשים, שיכל באזניה הפסוק התנייכי משמעות מחרידה: האם טרוף טרף גם יוסף בנה?

מחשבה איומה זו לא פסקה לקנן בליבה מרגע בו נעלמו עקבותיו של יוסליה וכל המאמצים למצואו עלו בתוהו. סיפרה האם המתפחתת לכתב העולם הזה: "חששתי

מהם הרב פרנקל, הצהירו בפניו כמה פעמים: "אפילו אם תידרוש מאתנו להיות בודהיסטים, נהיה בודהיסטים!" מצד שני עיכב כהן-צידון את הבוררות בשלבים שונים, כך שעד אשר הוציא הרב פרנקל את פסק-דינו חלפו למעלה מ-90 יום מתחילת הבוררות. פסק-דין המוצא אחרי תקופה זו, אינו מחייב.

כאשר הוציא לבסוף הרב פרנקל את פסק-דינו כבורר, התגלתה המזימה המשולשת שב"בוררות" זו. מישוה דאג להעביר את פסק-הדין במהירות לאנגליה, כדי שישמש כראיה בידי פרקליטיו של שלום שטרקס, אחיה של איטה, הנתון במעצר על חלקו בחטיפה, ממתין להסגרתו לידי ישראל. בעזרת פסק-דין הבוררות קיח פרקליטיו שלום שטרקס לשון ררו ממעצרו שם. הצהרה של כהן-צידון, שכניה את פסק-הדין כ"סחיטה של חוטפים", פורסמה בעתונות הלונדונית, שמה לאל את נסיון השחרור של שלום שטרקס.

בפסק דינו, מינה את עצמו הרב פרנקל לאפוטרופוס של הילד, בציינו: "למרות שהדבר קשה לי, הריני מוכן למען טובת הענין ושלום המשפחה לקבל על עצמי תפקיד זה, והניי מקרה שבעזרת השם אעמוד בו לטובת כל הצדדים."

מאחר שהחוק הפלילי קובע ש"חטיפה" פירושה לקיחת קטן למטה מגיל ארבע-עשרה מרשות אפוטרופוסו החוקי, הרי שמרגע בו מינה עצמו לאפוטרופוסו של הילד יוסליה יכול היה הרב פרנקל לטעון ששום חטיפה אינה קיימת, ושהוא מסכים שיוסליה ימצא במקום שם הוא נמצא. ממילא

"מיניין שהוא לא מת?"

היו אז כל האשמות נגד חוטפיו של הילד בטלות ומבוטלות.

★ ★ ★

"ידידים טובים"

פרקליטיו של נחמן שטרקס ניסו להגיש לבית-הדין צו תביעה לאיכוף שטר הבוררות, שהיה מקנה את מעמד האפוטרופוס לרב פרנקל. אולם יחד עם צו כזה צריך היה הרב פרנקל להגיש הצהרה בשבועה, דבר שהיה מאפשר לעורך-הדין כהן-צידון לחקרו על כל הידוע לו אודות יוסליה.

כאשר הודיע כהן-צידון על כוונתו לחקור את הרב פרנקל, בוטלה הבקשה. הרב פרנקל לא היה מעוניין לעמוד בחקירה שכזו. הבוררות איבדה את ערכה. השבוע שלח כהן-צידון בקשה למשטרת-ישראל לגבות עדות מהרב פרנקל, בהסתמכו על ציטטות מדברי הרב, המוכיחות שהוא יודע פרטים רבים על הפרשה, אותם הוא מסרב לגלות. עד כה לא מילאה המשטרה את הבקשה. הרב פרנקל לא נחקר.

בצורה זו, כשאבדו הסיכויים הקלושים להחזרתו של יוסליה והסב שטרקס טרב לשדר בקווי-ישראל קריאה לחוטפים לשחרר את הילד, אלא אם כן יבטיחו לו להשתחרר מהכלא ושלא יוחזר עוד לשם, התחזקו ההשערות שיתכן והחוטפים אינם מחזירים את הילד לא רק משום חשש מנקמת החוק, אלא פשוט מפני שאינו עוד בידם.

לפני חדשים מספר קיבלו ההורים של יוסליה גלויה אנונימית שמסרה להם כי יוסליה נדרס על-ידי מכונת והוא שוכב בצוץ קשה ורוצה לראותם. על הגלויה היתה חתימה: ידידים טובים.

באותה מידה שיתכן ואירעה ליוסליה תאונה, שחוטפיו חוששים לגלותה, יתכן גם ונפל למשכב כתוצאה ממחלה. מיררה השבוע אמו של יוסליה: "אולי הוא היה חולה והם פחדו להזמין רופא?"

הוסיף על דבריה אביו של יוסליה, אלתר שוחמכר: "יתכן והם פשוט הרגו אותו, כדי שלא יספר מי היו האנשים שחטפו אותו. אם הם טוענים שעבור מטרם כזאת מותר לשקר, מדוע שלא יחשבו שמתר להם גם לעשות יותר?"

יתכן והמסקנות הקיצוניות של ההורים הם פרי יאוש מר המכרסם בהם מזה שנתיים וחצי בהם לא זכו לראות את בנם. אולם כל זמן שלא הוכח שאמנם חי יוסליה, חייבים חששותיהם של ההורים האומללים להזעיק את הצבור והשלטונות לפעולה נמרצת נגד אלה המשליטים את ימי-הביניים בישראל של המאה-העשרים.

מב שטארקס מה הוא יודע?

כבר מזמן שמשוה קרה לילד. שהוא לא קיים יותר. יוסליה שלי היה ילד חולני. בכל פעם היה מתאונן על כאב בטן ועל כאבים אחרים, מגיל שלושה חודשים היו לנו תמיד צרות עמו. הוא היה ילד מאוד רגיש. היתה לו נטיה לקבל מחלות בקלות. עם הבת זה לא היה ככה, אבל אתו זה היה נורא. מאין לי שהוא חי עדיין? מאין שלא קרה לו משהו ואלה שחטפו אותו מפתחים לגלות זאת? לאם האומללה היתה עצם העלאת האפשרות שבנה אינו נמצא עוד בחיים, טרגדיה מזעזעת. אבל לגבי הציבור הרחב היה טמון העוועו באפשרות שילד שנחטף בידי קנאידת חשוכים במדינת חוק אינו חי עוד, מבלי שאמו, השלטונות, או כל אדם אחר ידעו על כך.

★ ★ ★

היחלצות לעזרת הרב

מוד השערה אכזרית או גפנית זו, נראתה ההתפתחויות האחרונות בפרשת יוסליה שוחמכר באור מוזר ביותר. בנה אחר זה אירעו בשבוע האחרון כמה מאורעות שלא זו בלבד שהם מוכיחים בפעם נוספת את אולת ידה של משטרת ישראל בטיפול בפרשה זו, אלא שמתוכם מבצי בצים גילויי פשרנות ואפילו ציניות:

● משטרת ירושלים פתחה בסידרת מעצרים חדשה בקרב תושבי מושב אגודת-ישראל קוממיות, שם נמצאו עקבותיו האחרונים של יוסליה. תוך כדי מעצרים אלה הרימו חיילים שמעו צעיל, מתושבי המקום, יד על שוטרים, מבלי שמעשיהם יזכו לתגובה מתאימה.

● כאשר משטרת-ישראל ניסתה לעצור את הרב מגדלי סון, רבה של קוממיות, מתוך הנחה שלא יתכן היה להחביא את יוסליה במושב בלי ידיעתו של רב המקום, התערבו שני ראשי אגודת-ישראל, הרב יצחק מאיר לויין ושלמה לורנץ אצל דויד בן-גוריון, כדי למנוע את מעצרו. ביגיי, שהיה זקוק לקולות אגודת-ישראל בדיון על המימשל הצבאי בכנסת, ניסה לפייס את דעתם, התערב אישית כדי למנוע הפעלת לחץ על אנשי האגודה.

גם שר הדתות, זרח ורהפטיג, רבה של העיר תל-אביב, הרב יהודה איסר אונטרמן, התערבו כדי למנוע את המעצר. הרב מנדלסון לא מעצר. אף לא אחד מהאישים שטרחו והתאמצו למנוע את מעצר הרב גינה בפומבי את חטיפתו של יוסליה ודרש את החזרתו להוריו.

היה זה קולו של שרגא פרידמן בסרט בעל החלומות (ראה קולנוע), שקרא את קריאתו של יעקב, שעה שבניו הביאו לו את כותונת הפסים מוכתמת הדם של יוסף.

מטרה לרוק

"אוי לכלבים שאינם מסוגלים אפילו לנבוח!" אמר פעם השייך הזקן נחלה מכפר ראמה, בצטטו פיתגום ערבי. היתה זאת השוכתו לשאלת עתונאי, ששאלו

מדוע אין חברי-הכנסת הערביים פועלים כלפי פעולה שרירותית מסויימת של מס' ההכנסה בכפרו. השבוע הוכיח בן משפחתו של השייך כי מאז קרה משהו בציבור ערביי ישראל. בהתרומם הידיים בהצבעה על הממשל

הצבאי, כשהפנו כל העיניים לעבר ספסלי ארבעת ניבוחי המימשל הצבאי, הרים אליאס נחלה, ח"כ סיעת הקידמה והפיתוח, את ידו למען ביטול המימשל. הוא אחז משני חברי-הכנסת הערביים שנבחרו מטעם מפא"י, ושהקריבו

השבוע בג'סטת יפה את הקאריירה הפוליטית שלהם למען עמם. רק הגרור הערבי השלישי של מפא"י, והגרור הדרוני, בלעו את הרוק שלהם והצביעו למען המימשל. השאלה היא אם גם בני עמם יבלעו את רוקם, או ישלחו אותו אל יעדו הטבעי.